



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio secunda De Peccatis Propriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](#)

Meditatio secunda

DE PECCATIS PROPRIIS.

Cum hæc Meditatio sit mera exaggeratio malitiae peccati, sitque idem omnium punctorum scopus: ponitur unus solum affectus omnibus punctis communis; & una conclusio practica.

Oratio preparatoria, & Præludium primum,
uti Med. I.

Præludium secundum: Poscere id quod hic quæritur, dolorem scilicet intensum de peccatis, atque abundantem fletum.

Intellectus.

Punctum Primum.

In memoriam revocantur totius vitae peccata, percursis discussis que Annis & spatiis temporum singularis... consideratis locis, conversationum modis, & officiorum generibus diuersis.

Intellectus peccata ipsa perpendit, quanta sit fœditas, & nequitia singularum, ex natura sua, si vel prohibita non essent.

Multum facit ad gravitatem offendæ, ipsius facti fœditas. Gravius est virum honoratum sputò in faciem quam verbô lacessere; Parentem colapho,

Voluntas.

(a) *Miscendi affectus sunt: affectum requirit S. P. dolorem intensum. Dolor est sensus & tristitia de malo. Malignum Deo, & tibi est peccatum. Conunitatur voluntas pro viribus ad tantam detestacionem, dolorem, quantum est malignum, & causâ doloris.*

Intellectus.

quam dicto offendere. Sic sua fœditas est superbiæ, sua & alia luxuriæ &c. (a)

Punctum secundum.

Considerare meipsum, quis nam, aut qualis sum. Crescit offensa à vilitate offendentis: patet in civilibus: quis sum ego & quantulus ad hominum omnium cœtum comparatus? quid autem multitudo universa mortaliū, si cum Angelis, Beatisque omnibus conferatur: quid omnia creata ad Deum? quid jam ego homuncio ad Deum? infinita vilitas: spectetur abyssus corruptionis & malitiæ meæ. Quid sum, nisi ulcus, ex quod tanta lanies peccatorum defluxerit (a)

Adde Consid. de nihilo d. Item crescit peccatum ex variâ offendentis relatione ad Deum, & obligatione v. g. creaturæ, servi nati, redempti, ex damnatione &c.

Punctum Tertium.

Crescit offensa ex persona offensi; oportet itaque co-

Voluntas.

Primo: quanta est fœditas, & malitia peccati med.

I. & hic p. 1.

Secundo: quanta est pœna & dolor inferni tibi debitus, & aliorum ibi dolentium: quot momenta & eternitatis: quot dolores, & quantum pretium dolorum Christi? medi.

Tertio: quanta tua vilitas comparatione Dei offendit p. 2,

Quarto: quanta Dei offendit perfec̄tio, bonitas, suavitas? per singulas valde amatas ire potest querulus amor, & dolor, & odium.

Quinto: quanta est & fuit obligatio amandi non offendendi d. I. m. I 2.3. gitare

Intellectus.

gitare quid sit Deus quem ita offendit, collectis, comparatisque perfectionibus attributis Deo... summa scilicet, potentiam, sapientiam, bonitatem, justitiam &c. singulæ sunt infinitæ. Singulæ conjunctæ sunt cum aliis pariter infinitis. V. G. Infinita sapientia, est simul infinita bona, pulchra &c. vide Die 8. Consider. infinita modo quodam est offensa ubi insmitus offensus: incomprehensibilis offensa, ubi incomprehensibilis offensus: mala in omni genere mali, ubi offensus est bonus in omni genere boni.

Hæ divinæ perfectiones habent duplēm bonitatem: alteram absolutam, & in se, propter quam infinitè dignæ sunt, ne offendantur: alte, ram benignitatis, inclinationis benevolentiae, beneficentiae in nos: & hæc infinita est.

Hæ perfectiones habent varia officia, titulos, & actus

Voluntas.

Sexto: quanta est in uno peccato cumulata malitia. Septimo: quantum expiari illa malitia debet ad summam puritatem, antequam possit Dei complexu frui. Octavo: quantum ipse Deus odit peccatum & peccatorem: quantum doleret si dolere posset. Odit vero, quam certò, quam necessario, quam intense, quibus causis amat se ipsum: tantum odit & solum & totum peccatum & necessario & infinitè. Non tantum amat Deus B. V. & omnes sanctos quantum odii & nausea habet in uno peccato mortali & peccatore.

F 5

circa

Intellectus

circa nos, ob quos etiam infinitè dignæ sunt, ne offendantur. V. G. Creatoris, Domini, Patris, Finis, Redemptoris suâ morte, Beatitudinis &c. Amatoris magni, per beneficia & communia & specialia.

Ex his perfectionibus sic consideratis, oritur varia, & infinita quædam obligatio hominis, non offendendi sed amandi Deum &c. D. i. M. I. 2.3.

Ex his etiam crescit malitia peccati, quod sit contra tanti Dei perfectiones, beneficia, voluntatem, legem, promissa, gratias, minas, &c.

Singularis est malitia, ubi singularia beneficia.

Ex his perfectionibus, & obligationibus violatis crescit porro in infinitum varia fœditas, & malitia omnibus peccatis gravibus communis; scili-

Voluntas.

Nemo satis novit quid sit Deus nisi solus Deus.

Nemo satis novit, & odit, abhorret & nauseat peccatum & peccatorem: nisi Deus.

Inde istæ pœna mori deberes præ dolore.

(b) In exclamationem prorumpere, admirando valde, quomodo creatura & omnes me sustinuerint tam diu, quomodo Angelii... tulerint, custodierint suis etiam juverint suffragiis &c. quomodo calum &c. vindictæ loco, mihi servierint, non absorberit me dehinc tellus, mille infernos referans, in quibus &c. quo-

cet

Intellectus.

cet neglectus Dei , negatio debiti honoris , obediencie , & obsequii ; offensa , abusus Dei & donorum , & attributorum ejus , contemptus , & abjecti injuria , contumelia in faciem , ingratitudo , infidelitas , inimicitia , provocatio , & rebello , afflictivum Dei summum usque ad interitum , si fieri posset ; destructivum Dei , scilicet si peccatum bonum esset , uti facis , aut tua voluntas superior , & impunis esse deberet . Variè infinitum malum ! (a) (b)

N.B. Quantum malum , quām invisum cum nauseā coram Deo & Sanctis est peccatum , tam malus & invisus cum nauseā coram his est peccator .

Conclusio practica : Summè dolendum fuisse aut esse peccatorem : concipiendum tui iustum , magnumque odium , expianda peccata . Vita eligenda melior usque ad perfectiōnem , & quævis ardua . (b)

Reflexio Uti Med. I, p. I.

Voluntas.

modo Deus per se & Santos amare pergit . Hinc novus amor , & dolor . Terminanda hac meditatio per colloquium extollendo infinitam Dei misericordiā , & gratias pro viribus agendo . . .

Unde proposita in futurum mei emendatione recitabo .

Pater noster.

Med. Tertia
suadet S. P. tria
Colloquia ad B.V.
Christum , & Patrem ad impetranda ea , quæ diximus scopum Diei esse .

Medita-

Meditationis secundæ Compendiū.

Concipiendus est intensus Dolor de Peccatis.

Primò. Ob fœditatem singulorum peccatorum.

Secundò. Ob vilitatem Personæ offendentis.

Tertiò. Ob Excellentiam Dei offensi.

Meditatio Tertia.

DE PECCATO VENIALI.

Oratio præparatoria. Præludium, uti Med. I. & II.

OMnia quæ dicta sunt de peccato mortali duabus meditationibus superioribus, applicari possunt, & debent ad veniale, exceptis his duobus penè solis: quòd non solvat prorsus amicitiam Dei, in inimicitiam, luátque pœnam non æternam.

Intellectus.

Punctum primum.

Juxta Med. I. suprà.

Memorya proponit aliorum peccata venialia: v. g. Da vidis vanè numerantis populum suum. 2. Reg. 24. 2. ejusque pœnam, multorum cladem. Item, ac præcipue peccatum

Voluntas.

Applicandi sunt hic affectus, qui annotati sunt med. I. & 2. hujus Diet de peccato mortali omisis solùm aut aliter applicatis illis quæ sunt peccato veniale